

Konrad Sutarski

Apám kit főbe lőttek akkor

Apám kit főbe lőttek akkor
ezrekhez hasonlóan
Harkov szovjet poklában
csupán létezésetek okán
mert nem akartatok átállni
az idegen oldalára
hogy hazátok ellenében
a vörös banditákat szolgáljátok

hatvan évet kellett várni
hogy csontjaitok békét leljenek
a már szabad Ukrajna harkivi erdejében¹
ahol a mélyben a csendes harang nektek kondul
álomba ringatóan

Álmaimban olykor én is fölkerestelek benneteket
és magammal vittem anyámat
aki haláláig visszatérte várta
ő esténként két keresztet rajzolt homlokomra
egyét érted magáért a másikat
aztán hajnalig veled maradt
apám
hogy örömtöket leljétek egymásban

Mindazonáltal most
mikor elmúlt már húsz hosszú év
Sztálin örült örököse
ismét álmotokból riaszt benneteket
véresen támadva Harkivot Kijevet és egész Ukrajnát
mert nem kívántak részei lenni bűnös birodalmának

KONRAD SUTARSKI (1934) mérnök, költő, publicista, Poznańban született, 1965 óta él Budapesten. A Magyarországi Lengyeliség Múzeumának és Levéltárának nyugalmazott igazgatója.

1 Három katyíni lengyel katonatiszti temetőt hoztak létre 2000-ben, többek között Harkivban.

tankok hernyótalpai marják sírokat hantját
zsoldosok tapossák bombák robbanásai és rakéták süvítése közepette
egész Harkiv rommá lesz
vér patakzik tűzben égnek a házak
fák lombjai közt emberi jajok visszhangoznak
s a nap véresen bukik alá keleten
egész kelet vérré változik
egész kelet vérben fuldoklik

Egyedül ő Kreml ura nem tudja még
hogy a legyilkolt büntelenek haragja
szörnyűbb az élők haragjánál
éktelen viharban villámok közt szállnak ki sírjaikból
a lelkek független hadseregével
és nem engedik hogy valaki ismét felszántsa
harkivi sírjaikat
leigázza szabad Ukrajnát

2022. március 2.

Fordította Cséby Géza

